

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "การพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมชินเนคติกส์" สรุปสาระที่สำคัญดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมชินเนคติกส์

สมมติฐานของวิจัย

1. หลังจากเรียนด้วยกิจกรรมชินเนคติกส์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีทักษะการเขียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมชินเนคติกส์ มีความสามารถในการเขียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนตามปกติ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเฉลิมสิริ-อนุสรณ์ ปีการศึกษา 2534 จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีความสามารถในด้านทักษะการเขียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการสอนโดยใช้กิจกรรมชินเนคติกส์ จำนวน 15 แผน

ก่อนการทดลองใช้แผนการสอนทั้ง 15 แผน ดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำไปเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ให้ตรวจพิจารณาและแก้ไข จากนั้นนำไปทดลองกับ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีลักษณะใกล้เคียงตัวอย่างประชากร จำนวน 30 คน จำนวน 3 แผน เพื่อพิจารณาอีกครั้ง ก่อนนำไปใช้กับตัวอย่างประชากร

2.2 แบบทดสอบทักษะการเขียน จำนวน 1 ฉบับ สำหรับวัดความสามารถในการเขียนคำ วลี และประโยค โดยการเปรียบเทียบทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ การเปรียบเทียบแบบตรง การเปรียบเทียบแบบบุคคล และการเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง รวม 30 ข้อ ซึ่งได้รับการตรวจพิจารณาแก้ไขจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน และนำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีลักษณะใกล้เคียงตัวอย่างประชากร จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบได้เท่ากับ 0.7

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบตัวอย่างประชากรก่อนการทดลอง (pre-test) โดยใช้แบบทดสอบทักษะการเขียน
2. ดำเนินการสอนโดยใช้กิจกรรมชินแนคติกล์ ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สอน สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 1 ชั่วโมง ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที รวม 6 สัปดาห์ และสอนโดยใช้กิจกรรมการสอนตามปกติ ซึ่งครูโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์เป็นผู้สอน สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 1 ชั่วโมง ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที รวม 6 สัปดาห์
3. ทดสอบวัดความสามารถในการเขียนหลังการทดลอง (post-test) โดยใช้แบบทดสอบทักษะการเขียนชุดเดิม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการทดสอบค่าที (t-test) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05
2. เปรียบเทียบความสำคัญในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการทดลอง ระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมชินแนคติกล์ กับนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนตามปกติ โดยการทดสอบค่าที (t-test) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

สรุปผลการวิจัย

1. หลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมชินเนคติกส์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถในการเขียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนรู้ด้วยกิจกรรมชินเนคติกส์ มีความสามารถในการเขียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. หลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมชินเนคติกส์ นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยกิจกรรมชินเนคติกส์มีความสามารถในการเขียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ากิจกรรมชินเนคติกส์มีผลทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสูงขึ้น ตรงตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ว่า หลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมชินเนคติกส์ นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนที่เรียนโดยกิจกรรมชินเนคติกส์ มีความสามารถในการเขียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยกิจกรรมการเรียนการสอนตามปกติ

ในระหว่างการดำเนินการสอนโดยใช้กิจกรรมชินเนคติกส์ อันประกอบไปด้วยกิจกรรมการเปรียบเทียบแบบตรง การเปรียบเทียบแบบบุคคล และการเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง นักเรียนได้ฝึกคิด ฝึกเขียน ตลอดทุกชั่วโมงมีอิสระในการคิดทั้งเป็นรายบุคคล และกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ที่มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในบรรยากาศที่สนุกสนานจนเกิดความคิดที่แปลกใหม่ ดังจะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีอิสระในการคิดนั้น จะมีส่วนช่วยให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้ กิจกรรมชินเนคติกส์ที่สร้างขึ้นทั้ง 15 แผนนั้น แต่ละกิจกรรมจะประกอบไปด้วยสื่อการสอนที่น่าสนใจ อันได้แก่ เกม นิทาน ละคร และเพลงประกอบกิจกรรม ภายใต้อิสระในการทำงานร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนกล้าคิด กล้าแสดงออก กล้าเขียน ได้อย่างเต็มที่ แต่มีข้อจำกัดที่ไม่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการเลย กิจกรรมการเปรียบเทียบลักษณะเช่นนี้ยังคงมีเนื้อหา ด้านทักษะการเขียนในวิชาภาษาไทยควบคู่กันไป ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการสอนเขียนคำ วลี และประโยค ด้วยเหตุนี้จึงทำให้การเรียนการสอนเต็มไปด้วยความสนุกสนานไม่เบื่อหน่าย นักเรียนจึงไม่รู้สึกรู้สึกว่าถูกควบคุมจากระเบียบวินัยดังที่เคยเรียน เคยปฏิบัติมา นักเรียนสามารถปรับตัวได้ดีตามสถานการณ์

ที่ครูกำหนดขึ้น พฤติกรรมต่าง ๆ ที่เคยเจียบเจย และตอบตามคำบอกเล่าของครูนั้นค่อย ๆ เปลี่ยนเป็นความกระตือรือร้นที่จะคิดสรรหาคำตอบที่แปลกใหม่ไม่ซ้ำกับผู้อื่น รวมทั้งการมีเหตุผลจากคำตอบตามจินตนาการของตนด้วย จากพฤติกรรมดังกล่าว มีส่วนให้นักเรียนมีความกล้า และมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น สาเหตุเนื่องมาจากแรงจูงใจจาก กิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดความสามัคคี ร่วมมือกันทำงานให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และมีประสิทธิภาพในการที่จะถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร ดังนั้นหลังจากที่นักเรียนได้รับการสอนด้วยกิจกรรมชิ้นแคะติคส์จึงสามารถเขียนได้เพิ่มมากขึ้น และมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น ตัวอย่างเช่น

ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
<p><u>การเปรียบเทียบแบบตรง</u></p> <p>ผมหยิก เหมือน เงาะป่า คนป่า นิโกร ครุฑชฎา</p> <p>เล็ก เหมือน มด หนู ฝุ่น เหา นุ่น</p>	<p><u>การเปรียบเทียบแบบตรง</u></p> <p>ผมหยิก เหมือน เงาะป่า บะหมี่ ระเบิด บูม่า ผอยทอง บันได โปเต้ สายโทรศัพท์ ผอยขัดหม้อ</p> <p>เล็ก เหมือน หนู ฝุ่น มด เหา ผงซักฟอก น้ำตาล แป้ง เอโรอิน ไม้จิ้มฟัน ไฟ เชื้อโรค ชักบ</p>
<p><u>การเปรียบเทียบแบบบุคคล</u></p> <p>จะเกิดอะไรขึ้น ถ้าคนเราไม่จำเป็น ต้องกินข้าว</p> <p>ตอบ จะผอมลง นั่นจะต้องเป็นโรค กระเพาะตาย</p> <p>สมมติว่านักเรียนบินได้ จะเกิดอะไรขึ้น</p>	<p><u>การเปรียบเทียบแบบบุคคล</u></p> <p>จะเกิดอะไรขึ้น ถ้าคนเราไม่จำเป็น ต้องกินข้าว</p> <p>ตอบ ประเทศไทยไม่มีกระดูกสันหลัง ของชาติ คนไม่มีแรงทำงาน ทำให้ไม่มีเงิน ประเทศชาติจะอับจนเพราะขาดรายได้ พ่อค้า แม่ค้าจะขาดทุน เพราะไม่มีคนซื้อกับข้าว</p>

ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
<p>ตอบ ฉันจะบินมาโรงเรียน ท้องฟ้าจะไม่มีเมฆ รถจะไม่ติดและรถไม่ชนกัน</p> <p><u>การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง</u></p> <p>คนจน - จนแบบรวย</p> <p>เร็ว - ช้า</p>	<p>สมมติว่า นักเรียนบินได้ จะเกิดอะไรขึ้น</p> <p>ตอบ ตำรวจจราจรตงงาน รถไม่ติดฉันจะบินไปเที่ยวรอบโลก การจราจรบนท้องฟ้าติดขัด ฉันจะบินไปจับนกไม่ต้องวิ่งไล่จับนก บริษัทไม่ต้องผลิตรถ เรือ และเครื่องบิน ทำให้ไม่มีควันพิษ</p> <p><u>การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง</u></p> <p>คนจน - คนจนร้อยล้าน คนจนแต่เป็นเจ้าของห้างพาด้า</p> <p>คนจนผู้ยิ่งใหญ่ จนแต่แจ่ม</p> <p>คนจนขับรถเบนซ์</p> <p>เร็ว - เร็วเหมือนรถลาก เร็วเหมือนเต่า</p> <p>คนป่วย นื่องฉันเดินเร็วเหมือนคนแก่เดิน เร็วแบบงุ่มง่าม เร็วอย่างเด็กแรกเกิด</p>

จากการเขียนของนักเรียนข้างต้น แสดงให้เห็นถึงความคิดและความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่พัฒนาขึ้นจากเดิมอย่างเห็นได้ชัด ด้วยเหตุนี้นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมซินแนคติกส์ จึงมีทักษะการเขียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการสอนตามปกติ

2. จากการสัมภาษณ์ครูประจำชั้น ซึ่งสนใจวิธีการสอนและเข้าสังเกตการณ์ขณะที่ผู้วิจัยกำลังดำเนินการทดลอง กล่าวว่านักเรียนมีทักษะการคิด และการเขียนเปลี่ยนไปจากเดิม ไม่ตอบคำถามเหมือนที่เคยเป็นมา นักเรียนพยายามจะเขียนในสิ่งที่มาจากประสบการณ์ของตนเอง หรือจากจินตนาการของตนมากขึ้น นอกจากนี้ยังกล้าแสดงความคิดเห็นและแสดงเหตุผลจากสิ่งที่ตนเขียนอีกด้วย อาทิเช่น ก่อนเคยเขียนว่า ดำเหมือนถ่าน

หรือตอตะโก สูงเหมือนเปรต ทุกครั้งที่เห็นแบบฝึกหัดหรือข้อสอบ โดยที่นักเรียนบางคน ไม่เข้าใจ หรือไม่รู้จักว่า ตอตะโกคืออะไร เปรตมีรูปร่างสูงจริงหรือ แต่เมื่อได้รับการสอน ด้วยกิจกรรมชินเนคติกส์แล้ว นักเรียนกล้าที่จะเขียนคำตอบที่แปลกไป ตามจินตนาการและ เหตุผลของตน นักเรียนจึงได้รับประสบการณ์ที่กว้างขึ้น สามารถอภิปราย ถกเถียงปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสังเกตได้จากความกระตือรือร้นที่เกิดขึ้นในระหว่างการเรียนการสอน รวมทั้งแสดงให้เห็นถึงความพึงพอใจ และสนใจในกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นอกจากนี้นักเรียนยังเข้าใจความหมายและวิธีการเปรียบเทียบได้ชัดเจนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้อง กับ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2531) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาไทยนั้น ครูผู้สอนควรเป็น ผู้ที่สามารถจัดแผนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนและสภาพแวดล้อมที่น่าสนใจ เพื่อจูงใจ ให้นักเรียนสนใจในการเรียน และเข้าใจบทเรียนมากขึ้น

สำหรับการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมชินเนคติกส์นั้น ครูจะต้องเข้าใจ ความหมายและวิธีการสอนเป็นอย่างดี จึงจะสามารถดำเนินการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาและเตรียมตัวอย่างดี โดยการทดลองและปรับปรุงแก้ไขให้ เหมาะสมกับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมของนักเรียน จากนั้นครูผู้สอนยังจะต้องจัดเตรียม อุปกรณ์การสอนให้เหมาะสม ในระหว่างดำเนินการสอน ครูผู้สอนควรจัดเวลาให้เหมาะสม ในแต่ละขั้นตอน แต่ทว่าไม่เร่งรัดหรือจำกัดเวลาจนเกินไป ทั้งนี้เพราะจะทำให้นักเรียน ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ไม่กล้าเขียน ดังจะสังเกตได้จากการเรียนการสอนช่วงแรก ๆ นักเรียนจะกลัวว่าคำตอบของตนเองนั้นผิด หากครูจำกัดเวลา หรือคาดคั้นที่จะได้คำตอบ นักเรียน ก็ยิ่งจะไม่กล้าพูด ไม่กล้าเขียน นอกจากนี้การติดตามผลหลังการสอนนั้นเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อสังเกตในการนำมาปรับปรุงในครั้งต่อไป

3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามปกติ ส่วนใหญ่จะเน้นกิจกรรมการสอน ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดจากบทเรียน หรือกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย เนื้อหาบทเรียนจากหัวข้อที่ครูกำหนดขึ้น ซึ่งบางครั้งจะก่อให้เกิดความซ้ำซาก และอยู่ใน เกณฑ์ เป็นเหตุให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักเรียนที่มีพรสวรรค์ ทางด้านการเขียน เมื่อเขาไม่ได้รับการสนับสนุนให้แสดงความคิด และความสามารถในการ เขียน เขาจะเบื่อและไม่ยอมเขียนอีก ดังเช่นตัวอย่างจากข้อ 2 ข้างต้น เมื่อนักเรียน เขียนว่า สูงเหมือนเสาโทรเลข ต้นสน แต่เขาได้รับคำตอบจากครูว่าผิด ต้องสูงเหมือน เปรต เพียงอย่างเดียว นักเรียนจะรู้สึกกลัวและไม่กล้าเขียนอีก รวมทั้งขาดความมั่นใจใน

การเขียนอีกด้วย และผลที่จะตามมาอีกประการหนึ่งก็คือ ทักษะที่ไม่ดีกับวิชาภาษาไทย แต่ทั้งนี้กิจกรรมการสอนตามปกติก็เชื่อว่าจะทำให้นักเรียนเรียนไม่เก่ง เขียนไม่ได้ หรือเกลียดวิชาภาษาไทยเสียทีเดียว การให้แบบฝึกหัดเพื่อฝึกการสร้างคำ วลี และประโยคก็มีส่วนทำให้นักเรียนเกิดความเคยชิน สามารถฝึกการคิดและการเขียนได้เช่นเดียวกัน ทั้งนี้เพราะทางด้านความคิดในอันที่จะก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ตามมานั้นมีอยู่ในตัวนักเรียนทุกคน มากบ้างน้อยบ้างตามแต่ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคล นักเรียนจึงสามารถเขียน คำ วลี ประโยค เพิ่มขึ้นหลังการสอน แต่จะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมการสอนที่น่าสนใจ และแปลกใหม่อยู่เสมอ จะช่วยเร้าความสนใจนักเรียนมากขึ้น สามารถพัฒนาทักษะการคิดและการเขียนได้มากกว่าการสอนที่ไม่สื่อและอุปกรณ์หรือเทคนิคที่เร้าใจ ฉะนั้นการใช้กิจกรรมอื่น ๆ ที่นอกเหนือไปจากการทำแบบฝึกหัดย่อมจะทำให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น และสามารถเขียนได้ดีกว่า

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า กิจกรรมชินเนคติกส์มีผลทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น และมีความสามารถในด้านการเขียนเพิ่มขึ้น ดังนั้นการนำกิจกรรมชินเนคติกส์ไปแทรกในกิจกรรมการเรียนการสอนตามปกติในวิชาภาษาไทย เพื่อส่งเสริมการคิดอันจะนำไปสู่การเขียนจึงเป็นสิ่งที่เหมาะสมอย่างยิ่ง

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ควรนำกิจกรรมชินเนคติกส์ไปใช้ในการเรียนการสอน โดยการเสริมในช่วงนอกเวลาเรียน หรือช่วงวิชาซ่อมเสริม หรืออาจสอนโดยแทรกในแผนการสอนปกติ ซึ่งจะทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่าย และสนุกสนานกับการเรียน ประการสำคัญ คือ ช่วยให้นักเรียนกล้าแสดงออกมากขึ้น และช่วยให้บทเรียนมีชีวิตชีวาเพิ่มขึ้น
2. โรงเรียนควรเห็นความสำคัญในเรื่องของทักษะการคิด และทักษะการเขียนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง โดยจัดชั่วโมงพิเศษให้นักเรียนได้ฝึกด้วยกิจกรรมชินเนคติกส์ให้เหมาะสมกับเด็กในแต่ละระดับชั้น เพื่อให้นักเรียนได้มีพัฒนาการทางความคิดและการเขียนดีขึ้นตามลำดับ ทั้งนี้จะต้องได้รับความร่วมมือจากครู ผู้ปกครองและตัวนักเรียนเอง เพื่อให้เกิดความเร้าใจ และร่วมกันส่งเสริมความคิดและการเขียนให้สอดคล้องต่อเนื่องกัน โดยการเอาใจใส่ และสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมอีกด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบทักษะการเขียนโดยใช้กิจกรรมชินเนคติกส์
ในระดับอื่น ๆ บ้าง
2. ควรนำกิจกรรมชินเนคติกส์ไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาอื่น ๆ ต่อไป